

Вісім хвилин між життям і смертю

Вже минуло 6 років від початку російської агресії. Хтось відразу взяв до рук зброю, щоб захистити свою Батьківщину на Донбасі, а хтось, оббиваючи пороги військкоматів, трохи згодом все ж таки отримав такий шанс.

Екс-боєць 80-ї окремої аеромобільної бригади, старший сержант Федір Місюра є кавалером ордена «За мужність» III ступеня, має відзнаку Президента України за участь в АТО, нагрудний знак «За оборону Донецького аеропорту», медаль «За любов та жертвність до України» та інші відзнаки за службу.

– Після оголошення АТО першу та другу хвили мобілізації я пропустив, – розповідає Федір Місюра. – А під час третьої зрозумів, що ходити до військкомату та уточнювати свої облікові дані замало. Тому після чергової невдачі призватися написав Міністру оборони України, Міністру внутрішніх справ та командувачу Національної гвардії, щоб дали відповідь щодо мого бажання мобілізуватися до силових структур.

Строкову службу Федір проходив на Львівщині у 2002–2003 роках у військовій частині Внутрішніх військ, тож у його голові була тільки одна думка: «Складав присягу – виконай військовий обов'язок». З оголошенням третьої хвили мобілізації він вчергове пішов у військкомат, де отримав довгоочікувану повістку. Аби сім'я не хвилювалася, видумав легенду про Рівненський полігон і те, що буде там інструктором. Хоча вже знав, що насправді служитиме у десантній бригаді.

– Коли рідні дізнались про мій об-

ман, довелося знову вигадувати про мою поїздку у Вінницьку область для охорони якихось складів зі зброєю, – посміхається десантник. – Правду вони дізналися згодом від друзів, коли ми вже прибули в зону АТО.

– Що найбільше запам'яталось?

– Перший бойовий день був дуже багатий на емоції. Ми виїхали із Костянтинівки в район Пісків, де потрапили під ворожий вогонь з мінометів. Того ж дня нас знову обстріляли в районі базового містечка Купол, де все прострілювалося ворожими снайперами.

Найважче було у Донецькому аеропорту. Ми прибули вночі, вивантажили майно. Перше, що побачили – це рукав летовища, який являв собою повністю розбиту металеву конструкцію. Коли ти повертаєшся у цілковиту темряву терміналу, емоції живої конструкції збивало з ніг...

– Як зазнав поранення?

– 15 січня 2015 року, 4-й блок-пост, де від п'ятої ранку тривали зустрічні бої на малій дистанції. Куля влучила у мій бронежилет з боку спини, після чого я був евакуйований. Дістали кулю вже у Вінниці на аорті серця. Спочатку перевезли в Дніпро, де під час операції в мене на вісім хвилин зупинилося серце. Але реанімували. Потім були Вінницький центральний військо-

Фото з особистого архіву Федора

во-медичний заклад, реабілітація в санаторії в Трускавці, Рівненський госпіталь та визнання непридатним до військової служби.

Що дали? Після одужання Федір Місюра обійняв посаду начальника обласного управління інфраструктури та промисловості Рівненської обласної державної адміністрації та власним прикладом довів, що життя без корупції можливе. Він відчуває себе на своєму місці, веде здоровий спосіб життя, працює у своє задоволення. У вільний від роботи час навіть продовжує займатись парашутним спортом, чим доводить собі й оточуючим, що все у наших руках.

Невдовзі, 9 травня, Федір Місюра, святкуватиме свій 37-й день народження. Тож, користуючись нагодою, колектив АрміяInform (м. Рівне) бажає йому наснаги, здоров'я та успіхів.

Віктор ШУБЕЦ, АрміяInform